

قاضي قادن جا بيت

شري هيري نڪر هڪ مڙهيءَ مان هي ڪلام هٿ ڪري ان جي پڙهڻي قائم ڪري، ان کي چپايو. هي ڪلام انڊيا جي هرياڻا صوبي ۾ رائيلا نالي ڳوٺ مان هٿ آيو. اتي هڪ پستڪ ۾ ڪبير، سورداس، دادوديال ۽ شاهه حسين جي ڪلام سان گڏ ديوناگري لکت ۾ لکيل هيو. تنوير عباسي هيروئڪر جي ڪتاب ”قاضي قادن جو ڪلام“ تان هي بيت نقل ڪيا آهن.

سنڌي عوامي برقي - ڪتاب
Sindhi Awami e-Books

1

زيران زبران آيتان ، ڪتيببان جي پڙهيءَ،
ايهه سبائي سڪ، جان جان پرين نه مڙيءَ.

2

پڙهندو پئي ويو، ڪوڙين لڪ ڦراڻ،
لڪي لوڪ نه سگهيو، پاڻي اندر پاڻ.

3

درپورا سي گهران، حقيقتا هنجھ،
ڪوڙين هنڌان ڪڍ چڱن، سرپاڻي جي منجھ.

4

انهان اندر ماه، ٻاهر ڌڪ نه پڌرا،
ويد ڪريندو دانه، پسان سي واڍوڙيا.

5

لڳي وڃان پير، دانهان ڪندي ڏونگر،
سوئي سڄڻ ميڙ، جنهين هئون ڏکڻي.

6

جتي سنسار سڄ سان، سه جا سائين ساڻ هوءَ،
تو پڌر هي ٻيڙا تري، جه ٿانءِ نير نه ڪوءَ.

7

سيطان هندو سگيو، پيهو آيو،
لڪي لوڪ نه سگهيو، اسان ڳالهايو.

8

سڄي سائين سان تون، مَر ڪر ڪوڙي ڪوڙيان،
جي ٿو منجھ هيان، وو سڀ ڪلي پرڪڻو.

9

سچ پيارا سائينيان، سائينء سچ سهاء،
سچي منگل نه دهء، سچي سرپ نه ڪاء،
سچ سمنڊان سرچڙهء، ڪوڙ ڪڪائين باهه،
جڏهن ڪڏهن ڪوڙ ڪي، ڏيندو سچ سزاء.

10

تون آڌار سڌار تون، تون اڏائون اڏ،
تون اڪڙين مون، تون ئي اندر هڏ،
ڳل لڳي ڳالهه چوان، ڪيهي حاجت سڏ.

11

جي سالورو سڏ لهي، ڪنولان سنڌي ڪاء،
تو پيو پاتال ۾، هوند نه مٿي ڪاء.

12

روز محشر ڏينھڙي، ستر سج تپن،
سيوئي جر پائينيان، جي مون پرين مڙن.

13

ماؤ مصلو وير، هائي ويئي وساريون،
عيد ڪريندو ڪير، ماڪي سڄڻ گڏيون.

14

جيئن ڦڦڙ ماه ۾، ائين روزا عيد نماز،
اڃان آهي ڪائي بي، الله دي حاج.

15

ڏيھ لٽا سنجها پئي، اڳون آئي رات،
ڪڙا پڪاري پاتلي، ٻيڙ ڪر وات.

16

پريان سنڌي ڳالهڙي، مر منجهن لئي هوء،
ٻڌائين بين ڪي، ڪيهو ڪاج سريوء.

17

ڪڏهن ٻيڙيءَ ٻور، ڪڏهن ڦل نه هڪڙو،
ڪڏهن پريان جا پور، ڪڏهن سڪان سڌ ڪي.

18

جي سائين سون سچ، تويوڪوڙا ستڙي،
اڀي ٿي ڪرنچ، توڙي اڱرڙا پلئ.

19

لائي لام الف سان، ڪاتب لکين جيئن،
مون هيئنڙو پرين سان، لڳو آهي تيئن.

20

ڪايا مه ڏيئي، پينا جي درياھ ۾،
پسندا سيئي، ماڻڪ اڪڙين سين.

21

ڪي ويجهائي ڏور، ڪي ڏور ئي ولها،
هوئي جو سالور، لڏي نه ڪنولان نه ڪر.

22

عين قصر در لڪ، ڪوڙين سهسين ڪڙڪيان،
جان ئي ڪرين پرڪ، تان ئي سڄڻ سامهان.

23

پتو ڦٽو پيٽ ۾، وڏي ملان ماه،
ڏوئين ڏني ڏوڙ ۾، الله اوري آءُ.

24

ستو سڄي رات، مڙه ڍڪي مٿن جيئن،
نه تو سنيل تات، نه جهوري تو آه ڪا.